

АТОМНИК АУ України

№ 18 — № 19 (909 — 910)

3 — 10 травня 2018 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

9 ТРАВНЯ — ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ

1939
1945
НИКОЛИ
ЗНОВУ

День щастя, миру, світла і добра. День незабутніх справджених надій. Священний, неповторний і єдиний Травневий день, День Перемоги!

Шановні спільчани!
Дорогі наші ветерани!

Восьмого і Дев'ятого травня Україна разом з усім світом відзначає Дні пам'яті і примирення та 73-тю річницю Перемоги у Другій світовій війні.

Дев'яте травня завжди залишиться у пам'яті народу як Велика Перемога над фашистськими загарбниками, як день вічної пам'яті про загиблих, тих, хто заплатив за цю перемогу власним життям і здоров'ям. Тож вклонімося пам'яті відомих і безіменних солдатів за їхній ратний подвиг. Схилимо голови перед їхніми матірями, дружинами, дітьми, жертвами депортацій і тих, хто переніс тяготи окупації та працював на перемогу в тилу.

Ми завжди маємо пам'ятати, що той, хто захищає свою землю, йому немає смерті на землі, він завжди

перемагає. Ця пам'ять — неминучість нашої перемоги над сьогодинішнім підступним ворогом, що посягає на священне право народу України на її свободу і незалежність. Традиції славного покоління, їхнє ставлення до громадянського обов'язку є прикладом героїзму і любові до Батьківщини.

Дорогі визволителі світу від фашистського поневолення, сердечно вітаю вас зі святом Перемоги! Вас залишається дедалі менше, але хай кожен день додає вам сил і насаги для добра й людської уваги. Нехай завжди буде мир, злагода і благополуччя на рідній українській землі, а в наших родинах — затишок, тепло і достаток.

Пам'ятаємо. Перемагаємо!

З глибокою повагою

Голова Атомпрофспілки України Валерій МАТОВ

13 ТРАВНЯ — ДЕНЬ МАТЕРІ

Мужское царство Виктории Кузнецовой

Еколог Виктория Кузнецова — работник ответственный, друг — замечательный, веселая, активная, заботливая. К тому же эта хрупкая женщина воспитывает целое маленькое войско — мальчишек-тройняшек. Случайно, готовя материал для газеты об итогах фотоконкурса, который проводила организация молодежи ППО ВостГОКа, увидели ее снимок с чудесными ребятами. И уже тогда родилась идея поближе познакомиться с ней и ее семьей, спросить, как справляется она со своим мужским царством.

(Читайте на 6-й стр.)

ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ НАШИМ МАМАМ

Рушником стелилися дороги, доріженьки,
А туман все більше понад край.
Маминою піснею залило береженьки,
Мамина любов як водограй.

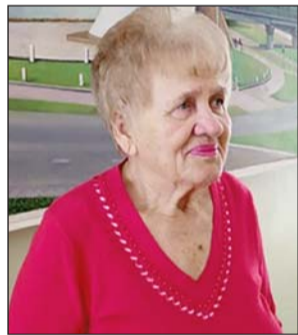
Стеляться дороги, так як мати вишивала,
Вишивала долю в рушниках.
І слова, які нам над коліскою співала,
Ніби нас ведуть по тих стежках.

Вкриті ці стежки любов'ю і теплом від мами,
Це тепло неначе оберіг.
Мамина любов нас так веде між туманами,
Що вони стоять лиш край доріг.

Юрій ПІЖУК

Дети войны. Они и сегодня творят добро!

Организация ветеранов Украины объявила 2018-й Годом ветерана. Первичная ветеранская организация промплощадки ПХЗ объединяет в настоящее время в своем строю ветеранов из ГНПП «Цирконий», ГП «Смолы», СМСЧ, ООО «Полихимпром», Управления строительства, ДЗМУ, ГП «Барьер», охраны, цехов №5 и №30, ЖКУ, ДДУ. Всего 1940 человек.

Совет ветеранов первичной организации небольшой — 17 человек, но боевой. Разработаны и утверждены мероприятия, посвященные Году ветерана — это организация в учебных заведениях круглых столов на тему «Живой голос ветерана войны», акции милосердия, организация досуга ветеранов, проведения различных конкурсов, выставки «Сами своими руками» и многое другое. Но главная

задача была и остается — всесторонняя защита социальных прав и интересов ветеранов всех категорий и других граждан пожилого возраста, ранее работавших на предприятии. Мы спешим на помощь тем, кто в ней нуждается.

На страницах газеты хочу рассказать о двух удивительных женщинах, которые с глубоким пониманием и ответственностью своевременно откликаются на все просьбы ветеранов и по возможности решают их положительно. Это Любовь Алексеевна Авдеева и Роза Карловна Макаренко. После очередного заседания совета ветеранов первичной

организации я обратилась к ним с просьбой рассказать о себе.

(Окончание на 6-й стр.)

ЧОРНОБИЛЬ-2018: ПАМ'ЯТАЄМО МИНУЛЕ — ВІРИМО У МАЙБУТНЄ

Президент України відвідав Чорнобильську АЕС

Поїздка відбулася 26 квітня у рамках заходів до 32-х роковин аварії на ЧАЕС.

Першим об'єктом, на який прибув Президент Петро Порошенко, стало сховище відпрацьованого ядерного палива «сухого» типу (далі: СВЯП-2). Об'єкт призначений для прийому, підготовки до зберігання і безпосередньо зберігання відпрацьованих тепловиділяючих збірок (ядерного палива), які накопичилися на Чорнобильській АЕС за час її експлуатації. У сховищі встановлено все основне технологічне обладнання і тривають «холодні» випробування.

На СВЯП-2 генеральний директор Чорнобильської АЕС Ігор Грамоткін та головний інженер проекту підвищення безпеки Андрій

Савін ознайомили Президента з ходом робіт на об'єкті.

Після відвідування СВЯП-2 Петро Порошенко поклав квіти до пам'ятника Героям Чорнобиля та вручив державні нагороди ліквідаторам аварії — працівникам ЧАЕС. «Я щойно проєктував стан готовності сховища відпрацьованого палива. І лише принципова позиція експертів, за твердими директивами Уряду, забезпечує гарантовану якість і безпеку функціонування цього надважливого підприємства у майбутньому», — сказав Президент.

Згодом відбулася нарада з питань відродження території, що зазнали радіоактивного забруднення, та удосконалення державної політики у сфері поводження з радіоактивними відходами. У ній взяв участь міністр соціальної політики України Андрій Рева, голова Київської ОДА Олександр Горган, голова державного агентства з управління зоною відчуження Віталій Петрук, керівництво НАЕК «Енергоатом», Чорнобильської зони відчуження та її основних підприємств. Під час наради Петро Порошенко нагадав, що нещодавно Верховна Рада України прийняла у першому читанні Закон «Про внесення змін до Загальнодержавної програми зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС».

«Впевнений у тому, що той прогрес, який продемонстрований за останні чотири роки, був безпрецедентний. Це відзначається і в оцінках наших міжнародних партнерів, донорів, держав ЄС, США, ЄБРР», — повідомив Президент та додав, що ці зміни дозволять продовжити роботи з консервації трьох блоків, ввести в експлуатацію нове сховище відпрацьованого ядерного палива та об'єкти для поводження з радіоактивними відходами.

Підбиваючи підсумки, глава держави підкреслив, що йому дуже імпонує, як останнім часом змінилася тональність нарад, що стосуються чорнобильських питань:

якщо раніше йшлося виключно про трагедію і пам'ять про неї, то зараз є чітке розуміння, що треба робити і чия це зона відповідальності.

Українська атомна енергетика винесла необхідні уроки з Чорнобильської аварії,

втілюючи у життя заходи з ядерної та радіаційної безпеки, які унеможливають повторення подібних катастроф. Про це президент НАЕК «Енергоатом» Юрій Недашковський сказав під час свого виступу на нараді з питань удосконалення державної політики щодо відродження території, що зазнали радіоактивного забруднення, та соціального захисту постраждалих осіб внаслідок Чорнобильської катастрофи. Нарада під головуванням Президента України Петра Порошенка відбулася 26 квітня на Чорнобильській АЕС.

Юрій Недашковський підкреслив, що за тридцять два роки, що сплинули з моменту аварії на ЧАЕС, українська атомна генерація зробила достойний внесок у забезпечення енергетичної безпеки нашої держави, у її економіку. «За останні п'ять років на наших АЕС взагалі не було жодної події, яка за міжнародною шкалою ядерних подій INES оцінювалася б як значима з точки зору безпеки», — зазначив очільник Енергоатома.

(Закінчення на 4-й стор.)

У сфері впливу Атомпрофспілки перебувають підприємства Міненерговугілля України, Мінекології, Мінохорони здоров'я України тощо <http://www.atomprofspilka.info>

КОНКУРС ВЕСЕЛОЇ І КМІТЛИВОЇ МОЛОДІ АТОМПРОФСПІЛКИ УКРАЇНИ

СЧАСТЛИВЫ ВМЕСТЕ!

Своей победой на 12-м конкурсе КВН Организации молодежи Атомпрофсоюза в г. Вараш в прошлом году энергодарская команда веселых и находчивых впервые привезла эту игру, на сей раз — 13-ю, в родной город.

30 апреля в ДК «Современник» сразиться юмором собрались пять команд молодых атомщиков: сборная ЗАЭС и Атомэнергомаша «Энергодарские борзые», ЮУАЭС (г. Южноукраинск) — «Ремонту не подлежит», ЧАЭС (г. Славутич) «3D-формат»; РАЭС (г. Вараш) — «Перли із Полісся» и сборная Восточного горно-обогатительного комбината и «Украинского научно-исследовательского и проектно-исследовательского института промышленной технологии (г. Желтые Воды) «ДиКаприо».

Все пять команд далеко не новички в КВН, в прошлом — участники городских, областных и даже международных фестивалей. По положению, основная цель мероприятия — всестороннее раскрытие интеллектуального и творческого потенциала молодых работников предприятий атомной энергетики и промышленности Украины. А также укрепление дружественных связей между организациями молодежи атомных станций. Как признались сами КВНщики, в жизни они действительно дружат друг с другом и с нетерпением ждут новых встреч.

В Энергодаре все участники приехали заблаговременно, 28 апреля. Организация молодежи ЗАЭС обеспечила гостям хороший прием и даже организовала ряд экскурсий. Накануне игры конкурсанты побывали в Музее истории ЗАЭС. Затем состоялась открытие фотовыставки III фотоконкурса среди организаций молодежи Атомпрофсоюза «Энергия будущего».

По словам председателя массовой комиссии Организации молодежи Атом-

профсоюза и по совместительству редактора КВН Анны Кужелевой, эта выставка приехала к нам из Славутича, а до того была на Ривненской АЭС. Ее организация молодежи привозит туда, где проводит мероприятия. Помимо работ-победителей различных номинаций за первое, второе и третье место, здесь есть и «Приз зрительских симпатий», победивший в номинации «Удачный кадр»: замечательная фотография лучезарного ребенка, случайно сделанная на мобильный телефон. Кстати, фотовыставки I и II фотоконкурса подарены информационному центру РАЭС и в настоящее время украшают его интерьер.

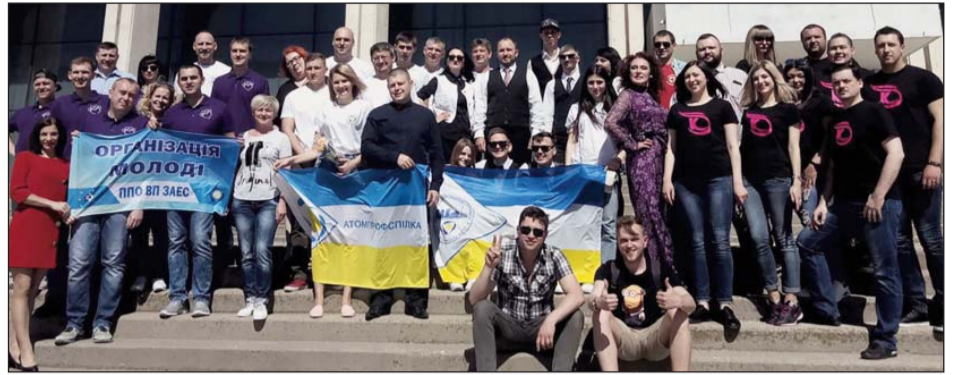
После знакомства с городом юмористы провели генеральные репетиции и, наконец, пришло время начать игру.

В жюри конкурса вошли генеральный директор Запорожской АЭС Александр Остаповец, генеральный директор Атомэнергомаша Александр Маслюков, председатель профкома ЗАЭС Николай Захаров, инженер Бюро стандартизации от-

дела лицензирования и качества стандартизации и сертификации ОП «АЭМ», КВНщица 10-летия по версии Организации молодежи Атомпрофсоюза Елена Курьяло, председатель Организации молодежи Атомпрофсоюза Павел Олещук. Они пожелали командам удачного выступления!

Общая тема конкурса была «Счастливы вместе». Добрая, на первый взгляд, она приобрела совсем иной — смешной и сатирический оттенок, когда счастливое соседство рассматривалось с новой медицинской реформой или, к примеру, разбитыми дорогами Энергодара.

Необычно и ярко сразу же заявила о себе команда «ДиКаприо» из Желтых Вод, появившись во время представления не из-за кулис, а из разных уголков зрительного зала под видом шпионов. Их капитан Данил Ширяев признался после игры, что, несмотря на опыт, ребята сильно волновались перед выходом на сцену. Однако, почувствовав с первых же секунд отдачу от зрителей, поняли — стресс ис-

чез, а азарт, напротив, проснулся.

«Приветствие, «Разминка», «Домашнее задание» — это традиционные три конкурса в КВН. В этот раз разогревала зал команда-победитель прошлого сезона «Энергодарские борзые». Они шутили о балаганах и больничных атомщиков, ценах на огурцы, талонах на питание и 13-й зарплате. Бурную реакцию зала вызвала миниатюра, в которой отражены тонкости взаимодействия нового генерального директора и ЗАЭС. Во время его обхода по станции тучи над ней расходятся, капризные машины тут же заводятся, обычные слесари мотивируются и «вырастают» до инженеров, а после его «волшебного пинка» строителям — на глазах отстраивается корпус «Г» учебно-тренировочного центра.

Команда «Ремонту не подлежит» рассмешила зал шуткой в стилизации кинофильма «Иван Васильевич меняет профессию». Только в ней дьяк Феофан, сопровождающий мэра, искал не кулон посла, а потерянную совесть. Далее на сцену вышла «Ульяна Супрун» с косой, и хотя волосы у нее светлые — в образе явно читался символ неминуемой гибели. Сельскохозяйственный инструмент оказался случайно ею найденным. Вот только при проводимой медицинской реформе южноукраинцы показали высокую эрудированность и о. министра здравоохранения в технике и полное отсутствие знаний в медицине. Косу она все же забрала с собой, вспомнив,

что инструмент принадлежит ей.

Своим выступлением «3-Dформат» хотели показать, что счастье бывает разным, устроили прямой эфир с директором ЧАЭС Игорем Грамоткиным и спели песню о нашем фонтане «дивного цвета». Кстати, песни у этой команды — отдельная «фишка»: в течение всей игры они исполнили немало композиций и даже записали приветствие про Энергодар.

Самые острые шутки у ривненчан были посвящены испытанию спикером Верховной Рады Андреем Парубием беспилотного «Ланоса». Стоит ли говорить о том, что машина его не поняла. А еще шутили на тему энергодарских текущих крыш, «Верите ли вы в ОСМД?» и «крестного отца — председателя профкома?»

Команда «ДиКаприо» призвала всех беречь дефицитный энергодарский асфальт. И нашла плюсы в самой большой детской песочнице Парка Победы, в которой можно закопать «все, что угодно и даже кого угодно, если понадобится». И хоть членов их команды в Организации молодежи Атомпрофсоюза хорошо знают, они познакомили присутствующих с новой участницей — Якоринкой, которая «тянет всех на дно». Наконец, устроили праздник уборщице предприятия на ее день рождения, взорвав хлопучку с конфетти. По результатам первого конкурса в лидеры вырвались команды РАЭС и «ВостГОКа» с равным счетом.

В «Разминке», втором конкурсе, командам пред-

стояло импровизировать на сцене, а члены жюри оценивали удачность шуток и оригинальность поставленных вопросов. В этом конкурсе лидером стала команда «ДиКаприо».

Заключительный этап КВН «Домашнее музыкальное задание» энергодарские атомщики полностью посвятили тематике производства. Вначале спели песню про то, как на станции проходил конкурс «Мисс ЗАЭС». Пошутили и про нашего мэра, а также пенсионеров-атомщиков. Команда ЧАЭС в музыкальном конкурсе задумалась о консервации — как этапе жизни станции. Участники от РАЭС мерялись размерами дыхательных труб и мощностью блоков, высмеивали тарифы НКРЭ и кумовство, исполнили менту члена жюри Павла Олещука поиграть в КВН, задействовав его в смешных миниатюрах.

В результате всей игры КВН одинаковое количество баллов набрали «Перли із Полісся» и «ДиКаприо». По правилам Положения о 13-м конкурсе КВН, победитель в таком случае определяется по большому баллу в конкурсе «Разминка». И так, 3-е место заняла команда ЮУАЭС «Ремонту не подлежит», второе — РАЭС «Перли із Полісся», победителем стала сборная ГП «Восточный горно-обогатительный комбинат» и «Украинский научно-исследовательский и проектно-исследовательский институт промышленной технологии» «ДиКаприо». Призерам вручены дипломы и кубки.

Командам гостей понравилась чистота энергодарских улиц, круглосуточная подача горячей воды и отопление в квартирах. А еще они поблагодарили зрительный зал за теплый прием, ведь от выступления и взаимодействия с публикой сами получили удовольствие. Проблемные вопросы поднимать не боялись, как пошутил представитель команды ЮУАЭС Владислав Момотов, «потому что все время меняю адреса, явки, пароли. А если серьезно, сила КВН как раз и состоит в том, что люди смеются над собой, и это очень важно».

Ирина ГОРТЕНКО
Фото Андрея ЧЕРНЕНКО

ПІД ЕГІДОЮ ОРГАНІЗАЦІЇ МОЛОДІ ППО ЗАЭС

Спортивные, активные, инициативные

В Энергодаре спорт не имеет строгой привязки к временам года, поскольку у атомной электростанции достаточно спортивных объектов, где можно заниматься круглогодично. Тем не менее, с наступлением тепла возможностей для проведения мероприятий на открытом воздухе становится значительно больше. Планами на 2018 год поделился председатель организации молодежи ППО ЗАЭС Дмитрий Орлов:

— Все запланированные на год мероприятия обсуждались на отчетной конференции, были согласованы с генеральным директором атомной станции и председателем профсоюзного комитета. План состоит из 12 пунктов. Он включает как хорошо знакомые и любимые соревнования, так и новинки, которые обещают стать интересным событием в спортивной жизни города.

В этом перечне есть и благоустройство спортивных площадок города. По согласованию с начальником управления образования в

прошлом году организация молодежи преобразила площадку четвертой школы. Там установили баскетбольные щиты, кольца, отремонтировали покрытие, нанесли разметку, покрасили футбольные ворота и повесили на них сетку. В этом году благоустроить будем площадку уже в ООШ №7.

Готовимся и к Спартакиаде Организации молодежи Атомпрофсоюза, которая в июле пройдет на Южноукраинской АЭС. Не останется без внимания и День молодежи — в этом году он выпадает на 24 июня. Здесь также пройдет ряд спортивно-массовых мероприятий.

Новинкой станут соревнования по стрельбе из лука. Оказалось, что это востребованный вид спорта. Наша задача — увидеть новые, современные направления и поддерживать молодежь, которая ими увлекается.

В этом году также в первый раз Организация молодежи проведет в Энергодаре соревнования по триатлону. Это довольно сложный и одновременно зрелищный вид спорта,

представляющий собой мультиспортивную гонку, состоящую из непрерывного последовательного прохождения ее участниками трех этапов: плавания, велогонки и бега. Идея появилась после прошлогоднего участия нашей команды в подобных соревнованиях на Ривненской АЭС. Оказалось, что это интересно.

А вот соревнования по стритболу среди дворовых команд уже перешли в разряд традиционных и определенно востребованных.

Также под эгидой Организации молодежи планируются туристические походы, «Веселые старты». Ко Дню Вооруженных Сил Украины пройдут соревнования на воде между силовыми ведомствами, которые уже приобретают статус постоянных.

Осенью энергодарцев удивят и заинтересуют сразу двумя новыми видами соревнований — для рыбаков и грибников. Такого в Энергодаре точно не было. Что получится, не знаю, но будем пробовать. Возможно, с

точки зрения организационных нюансов у нас не все получится идеально. Но мы постараемся максимально удачно воплотить в жизнь эту, на мой взгляд, интересную идею.

Организация молодежи не только генерирует идеи, решая, какие спортивные мероприятия проводить, но и с удовольствием принимает перспективные предложения от работников атомной станции.

И есть еще одно мероприятие, которое, правда, не имеет отношения к спорту, но может заинтересовать горожан. Сейчас ребята запустили через социальные сети акцию «Зелене місто — дикий вільно». Суть ее заключается в том, что каждый работник станции, каждый житель города может посадить дерево, затем выложить фото в социальные сети, тем самым прививая у подрастающего поколения бережное отношение к зеленому насаждению. По своей сути эта акция носит скорее благотворительный характер, поскольку она не имеет финансовой поддержки. Купить саженец и посадить — добрая воля каждого желающего.

Людмила ГОТЫЧ

ЧОРНОБИЛЬ-2018: ПАМ'ЯТАЄМО МИНУЛЕ — ВІРИМО У МАЙБУТНЄ

Українська атомна енергетика винесла необхідні уроки з Чорнобильської аварії

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

Він наголосив, що розпочавши у 2017 році будівництво у зоні відчуження ЧАЕС Централізованого сховища відпрацьованого ядерного палива з українських АЕС, Енергоатом здійснює свій внесок у відродження території зони, повернення її до господарської діяльності. «Сьогодні повністю сформоване законодавче поле для спорудження сховища, у тому числі — прийнято два спеціальних закони України. Відведено земельні ділянки і затверджено проект. Отримано позитивний висновок державної екологічної експертизи. Отримано ліцензію Держатомрегулювання на будівництво та введення в експлуатацію нової ядерної установки

ЦСВЯП за найсучаснішою технологією американської компанії Holtec International. Триває виготовлення і заводські приймальні випробування обладнання на заводах Holtec International в США та будівельні роботи безпосередньо на об'єкті», — повідомив Юрій Недашковський.

Керівник Компанії зазначив, що проект будівництва ЦСВЯП сьогодні повністю забезпечений фінансуванням як за рахунок тарифної складової, так і за рахунок залучення коштів американського фондового ринку в сумі 250 млн доларів. «Його реалізація дозволить суттєво підвищити безпеку поведінки з ВЯП; заощадити значні кошти української атомної енергетики; зберегти стратегічний ядерно-

паливний ресурс, який може бути використаний в реакторах майбутнього покоління; створити нові робочі місця, забезпечити потужне фінансування об'єктів соціального призначення на прилеглих територіях, на які буде спрямовано 10% від загальної вартості будівництва! І, нарешті, повернути до господарської діяльності частину Чорнобильської зони відчуження», — впевнений Юрій Недашковський.

Голова Енергоатома нагадав, що з чотирьох українських атомних електростанцій лише Запорізька АЕС має пристанційне сухе сховище для зберігання відпрацьованого ядерного палива (ВЯП). «Три інші АЕС — Хмельницька, Рівненська та Южно-Українська — відправляють ВЯП на радіохімічні

комбінати Російської Федерації із зобов'язаннями повернення в Україну осклованих високоактивних відходів, що утворюються в результаті його переробки. На останньому хотів би ще раз наголосити, оскільки на це тему багато спекуляцій про нібито доцільність продовжувати вивезення ВЯП до Росії — високоактивні відходи повертатимуться в Україну. А от питання повернення в Україну цінних продуктів, що утворюються в результаті перероблення ВЯП, ще довгий час буде залишатися відкритим. До того ж послуги з переробки ВЯП у Росії мають достатню високу вартість. Також існує постійна загроза припинення їх надання з боку РФ, як це вже мало місце на початку 90-х, коли вся атомна енергетика

України опинилася під загрозою повного зупинення», — підкреслив очільник Компанії.

Він переконаний, що з урахуванням вищенаведених факторів, найоптимальнішим, найбільш економічно ефективним і найбезпечнішим для України є так зване відкладене рішення, яке передбачає тривале (до 100 і більше років) проміжне зберігання ВЯП в окремому, віддаленому від АЕС централізованому сховищі. «Всім цим вимогам повністю відповідає споруджуване у зоні

відчуження ЦСВЯП зі спільною інфраструктурою Комплексу «Вектор», — наголосив Юрій Недашковський.

Він висловив упевненість у тому, що інтенсивна розбудова інфраструктури зони відчуження дозволить ефективно вирішити проблему поводження з відпрацьованим ядерним паливом і радіоактивними відходами, що забезпечить можливість подальшого розвитку вітчизняної атомної енергетики у відповідності до Енергетичної стратегії України.

Згадуючи Чорнобиль...

26 квітня в місті-супутнику Запорізької АЕС Енергодарі, біля Пам'ятного знака Героям Чорнобиля відбувся мітинг, присвячений 32-м роковинам аварії на Чорнобильській АЕС. Згадати тих, чий життя забрала ця аварія, прийшли ліквідатори та учасники трагічних подій.

До учасників мітингу звернулися начальник управління соціальних програм ВП ЗАЕС Олексій Трубенков, голова профспілкового комітету ВП ЗАЕС Микола Захаров, народний депутат України Володимир Бандуров, міський голова Павло Музика, представник ДТЕК Віктор Закарчевний, протоіерей Володимир Іваненко.

Промовці дякували учасникам ліквідації аварії за мужність і подвиг, закликали шанувати пам'ять героїв і піклуватися про тих, хто вижив. А до людей, від яких залежить безпечна і надійна експлуатація атомної електростанції, зверталися із

закликом завжди пам'ятати уроки Чорнобиля.

Енергодар був у числі перших міст, яких тісно торкнулася трагедія в Прип'яті. Багато працівників Запорізької АЕС і мешканців міста були серед ліквідаторів наслідків аварії на ЧАЕС.

Хвилиною мовчання, під скорботні удари метронома вшанувати пам'ять загиблих зібралися на мітинг-реквіем колишні чорнобильці, працівники атомної електростанції, містяни, школярі...

Учасники мітингу покляли до Пам'ятного знака живі квіти і вінки.

• Серед усіх областей України Рівненщина — одна з найбільш постраждалих від аварії на Чорнобильській АЕС. Площа ураженої території становить 56% від усієї території області. Серед потерпілих від чорнобильської катастрофи й північні регіони, а значить — і жителі міста-супутника РАЕС Вараша.

Рівненські атомники — професіонали, вони як ніхто усвідомлюють реальні масштаби тих подій. У тяжкий час випробувань вони були першими, хто взяв участь у ліквідації аварії на ЧАЕС (сьогодні на польському енергозелеті працює 128 ліквідаторів) та простягнув руку допомоги евакуйованим з Прип'яті жителям.

Уроки Чорнобиля примушують рівненських атомників робити все, аби не допустити подібної трагедії у майбутньому. Заради цього на РАЕС визнано безумовний пріоритет безпеки над усіма чинника-

ми діяльності атомної електростанції. Щорічно виконуються значні обсяги робіт з підвищення безпеки енергоблоків, проведено систематична робота з підготовки та підвищення кваліфікації персоналу, адже на РАЕС знають, що принципи культури безпеки — основа будь-якої роботи на АЕС.

У день вшанування пам'яті героїв-чорнобильців у місті-супутнику Рівненської АЕС відбувся мітинг-реквієм та урочистий захід з покладанням квітів до пам'ятника «Жертвам Чорнобильської катастрофи».

• В інформаційному центрі Южно-Українського енергокомплексу 26 квітня пройшла зустріч учнів міського професійного ліцею з ліквідаторами аварії на Чорнобильській АЕС — колишнім працівником атомної станції, нині пенсіонером Юрієм Рубаном і технічним інспектором ЦК Атомпрофспілки у ВП ЮУАЕС Віктором Полтараким. Діалог атомників з ліцеїстами, приурочений до дня Чорнобильської трагедії, ініціювала Рада ветеранів АЕС.

Ліквідатори поділилися особистими спогадами. «27 квітня я був уже на Чорнобильській АЕС, — згадує Ю.Рубан, який прибув на ліквідацію аварії з першим десантом. — Упродовж місяця ми проводили розвідку території, контролювали рівень забрудненості в насе-

лених пунктах і забезпечували радіаційний контроль під'їзду, що прибули. Що це дало? Ми зберегли здоров'я та життя людей». Ліквідатор упевнений, що такі зустрічі з молоддю важливі. «Розповідати треба, для того щоб діти розуміли істину: атомна енергетика дуже потрібна,

проте небезпечно виробництво. Цій галузі необхідна спадкоємність поколінь. Аби виховати висококласного фахівця, щоб він став за пульт управління реактором, йому треба вчитися ще 15 років після інституту. Атомник має пройти всі шаблі зростання, знати обладнання кожної засувки, кнопки, мотора, насоса, приміщення. Ненавчений, недосвідчений фахівець — це імовірність здійснення помилки, а такі помилки дуже дорого коштують людству».

Про необхідність бесід з молодим поколінням каже і Віктор Полтарак, який у дні аварії на ЧАЕС працював з Юрієм Рубаном в одній бригаді. «Діти мають знати про цю трагедію з перших вуст, а не читати фейки», — впевнений він. — Попри те, що атомники використовують у своїй діяльності одну з технологій, до «мирного атома» слід ставитися з повагою та з професіоналом своєї справи». Незважаючи на сумні події 32-річної давнини, В. Полтарак не втратив оптимізму та віри в подальший розвиток галузі. «Все одно за атомною енергетикою — майбутнє», — резюмує один з перших ліквідаторів аварії.

ЗАБЫТЬ НЕЛЬЗЯ

Не прошло и трех лет с того момента, как первый призыв военнотружеников воинской части 3042 (по охране Запорожской АЭС) прошел обучение под Киевом (это было летом 1983-го). Жизнь пригостила им испытание, которого никто не ждал и даже не предполагал, что такое когда-то может случиться...

26 апреля 1986 года в Украине, на Чернобыльской АЭС, произошла техногенная катастрофа: взорвался реактор. После Хиросимы и Нагасаки не было более страшного и разрушительного для судеб человечества события, чем эта катастрофа.

Первая партия военнослужащих в/ч 3042 отправилась в Чернобыль вскоре после аварии на неделю, им на смену прибыли следующие, уже на большее количество дней. Потом еще и еще... Ехали поездом до города Киева, потом автобусом. Армейский автомобиль ГАЗ-66 доставлял парней к месту назначения. Жили в пионерском лагере «Сказочный», расположенном недалеко от реки Уж. Очень бросалось в глаза опустевшие села, лес перед АЭС — абсолютно рыхлый, сгорел от радиации...

Служили контролерами, водителями, химинструкторами — дозиметристами. Караулка находилась в бомбоубежище. Охраняли архив и входы, проход был только по пропускам. С собой на смену брали сухой паёк. Спецдежда — белая х/б, респираторы. Одежду и обувь меняли после смены (12 часов), использованную — утилизировали. Дозы радиации зашкаливали. Выбросы происходили каждый день, и каждый день проводили новые замеры.

В ликвидации катастрофы на ЧАЭС принимали участие более 650 тысяч человек со всего Советского Союза. Из в/ч 3042 (по охране Запорожской АЭС): Геннадий Дубцов, Владимир Кобзев, Вячеслав Шабардин, Василий Грущенко, Анатолий Миронов, Григорий Шрамко, Леонид Князев, Владимир Гончаров, Николай Кича, Анатолий Панкеев, Василий Небылица, Сергей Москаленко, Александр Войтенко, Николай Халин, Николай Бурлаченко, Иван Черненко, Сергей Чуяк, Геннадий Дол-

«Когда Чернобыля набат позвал полки в рассвет багровый, к плечу плечом мы встали в ряд и были к подвигу готовы!»

Григорий ДАЦЕНКО

А. МИРОНОВ, В. ПОПКОВ, Г. ШРАМКО, Л. КНЯЗЕВ, В. ШАБАРДИН

Первый призыв — учеба в Киеве

гов... Этот список не полный, а чтобы назвать всех поименно, надо иметь доступ к архивам.

Ликвидаторами были работники Чернобыльской АЭС, не уехавшие из зоны катастрофы, и технические специалисты, откомандированные на ЧАЭС, а также военнотруженики, сотрудники МВД и пожарной охраны, «партизаны», солдаты срочной службы.

Сами ликвидаторы не считают себя героями и неохотно вспоминают о том, как это было. Как ни пыталась я их вызвать на откровенный разговор, были очень лаконичны и скромны в своих ответах. Может быть, они правы, потому что в любой аварии много горя, страха, разрушения, утрат. Эти парни не знали, чем обернется для них та командировка в Чернобыль, но очень хорошо осознавали, что если не

они — то кто? Дома ждали матери, жены, дети. И мир с надеждой смотрел в ту сторону, куда они уходили. Благодаря ежедневному подвигу ликвидаторов реактор укротили, к декабрю 1986 года основные работы были завершены...

Ликвидаторы последней Чернобыльской аварии спасли мир от беды. Многие — ценой своего здоровья, а кто и ценой жизни. Жаль, что об этом забыли власть имущие и вспоминают о них только в годовщину Чернобыльской катастрофы. Да и то не обо всех. Забыли и не хотят вспоминать о том, что получают ликвидаторы мизерные пенсии, которых зачистую не хватает даже на лечение. Так и уходят они из жизни с чувством бессилия и горькой обиды на тех, кто не сделал ничего для того, чтобы они жили достойно.

Галина ШАБАРДИНА

13 ТРАВНЯ — ДЕНЬ МАТЕРІ

Мужское царство Виктории Кузнецовой

(Окончание.

Начало на 1-й стр.)

— Виктория, сразу же хочется задать чисто женский вопрос: «Вы счастливы, и в чем оно, женское счастье?»

— Да, я счастлива! Каждая женщина знает свой особенный рецепт счастья. Но мое женское счастье — в семье и детях.

— Расскажите, пожалуйста, немало о своем детстве, юности, чем занимались, о чем мечтали, что успели реализовать сегодня.

— Детство у меня было замечательное, «без интернета». Поэтому все выходные и каникулы проводила в деревне у бабушки. Вспоминаю сейчас, даже удивляюсь, а ведь время проводили-то весело, интересно, дружной компанией. Юность, наверно, как у всех — учеба, студенческая жизнь, подготовка к самостоятельной жизни. О чем мечтали? Точно знаю, что космонавтом быть не хотела. Вот сейчас пришла мысль, что если я ни о чем не жалею, значит все задуманное сбывается.

— Как познакомились со своей второй половинкой и приняли решение дальше по жизни идти вместе?

— С мужем Вадимом нас познакомил общий друг. Решение приняла сразу же после знакомства, потому что почувствовала сердцем — это мой человек, с которым я хочу создать семью, это моя половинка: внимательный, добрый, заботливый, веселый.

— Виктория, когда планировали пополнение в семье, ждали мальчика или девочку? Какая была первая реакция, когда узнали что будет тройня, да еще и мальчишки?

— Нам было неважно, будет это мальчик или девочка. О том, что тройня, узнали на первом УЗИ, и, конечно же, это был шок, но очень приятный. А вот уже на втором узнали пол деток. Доктор начал осмотр, мы в ожидании... Первый — мальчик, улыбаемся. Думаю, мужа сыном порадовала, теперь давайте девочку. Второй (мои мысли: «Девочка, девочка»), а доктор говорит, что мальчик. Ну, думаю, третья — девочка, 100%. И снова доктор говорит: «...Мальчик». Я точно помню, как в мыслях нарисовала радужную картинку: стою я на кухне с 10-литровой кастрюлей борща и большим половником, как в столовой. В принципе, почти так и получается.

— Помните ли свои первые дни, месяцы материнства, что было самым трудным, кто помогал справляться со всеми трудностями?

— Все было трудно. Для любых молодых родителей первенец — это большое испытание, а когда их у вас сразу трое! Первое время помогали все: и мамы наши, и подруги, и сестра. В общем, все, у кого была свободная минута и возможность прийти, были у нас на посту. Спасибо им за это. Имея теперь достаточный опыт справляться с любыми ситуациями, могу точно сказать, что любовь к детям, поддержка мужа, забота и помощь близких умеют творить чудеса.

— Говорят, что в семье, где одни сыновья, к маме относятся по-особенному, оберегают, любят, лелеют, стараются помогать во всех мелочах, радовать не только по праздникам.

— Могу сказать, что без внимания не остаюсь никогда. Радуют по возможности и цветами, и подарками, помогают в том, что им под силу. Но для меня, как мамы, самые дорогие подарки — это любовь, забота моих мужчин, их обнимашки и целовашки.

— Удастся ли при такой домашней нагрузке находить время для себя любимой, общения с подругами. Как вообще проводите семейный досуг? Пришлось ли вам отказаться от чего-то в связи с появлением сынишек?

— Вы не поверите, но удается. В чем-то мне даже легче, детей трое, им весело вместе играть. В это время я спокойно могу уделить время себе и общению с подругами. Сыночки очень активные, поэтому стараемся в выходные дома не сидеть. За город ездим, в развлекательные центры, гуляем в парке, в общем, досуг проводим активно, познавательно, интересно. А бывает, и просто отдыхаем дома. Я не могу сказать, что отказалась от чего-то. Немного больше хлопот добавилось, но это не напрягает. А вот приобрела самое большое — материнское счастье.

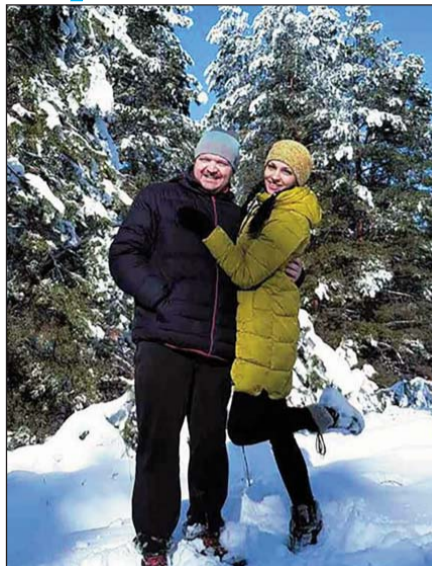
— Какой должна быть современная женщина и мама?

— Женщина в первую очередь — это личность, вот и состоит она должна как личность. Она может проявить себя и как специалист, и как ученый, и как жена, и как мать. Но наши женщины умудряются все

В минувшем году члены «молодежки» Днепропетровского химического завода (ДХЗ) впервые принимали участие в фотоконкурсе. И нужно отметить, очень активно. Среди всех работ, заявленных на конкурс от Восточной объединенной организации профсоюза, 13 заявок было от ДХЗ.

Одна фоторабота стала победителем в номинации «Приз зрительских симпатий» в разделе «Наш досуг». Это фото Виктории Кузнецовой, которая работает инженером по охране окружающей среды. Вика — активная девушка, с удовольствием участвует во всех мероприятиях и акциях, проводимых и на предприятии, и в ВООП. Она — член Совета молодежи ППО ДХЗ.

Организация молодежи ВООП

это совместить. Современная мама? Да вот такая она и есть, успевает все и везде — поиграть с ребенком, приготовить покушать, порадовать любимого мужа. И это все между школой, садиком, покупками и работой. Современные мамы должны двигаться в ногу со временем, играть множество ролей, ведь для своих детей ты и мама, и волшебница, и фея, и техническая «скорая помощь» — ролей тысячи. Но при этом каждая мамочка должна всегда помнить, что она прекрасная, любимая, красивая, желанная женщина.

Пожелание маме Виктории от сынишек Ярослава, Ростислава, Станислава: «Дорогая наша мамочка, самая хорошая, любимая и нежная мамуля на свете. Мы тебя очень любим и хотим, чтобы ты всегда оставалась молодой, красивой, энергичной и заводной. Лучше тебя в мире нет. Мы тебя очень-очень любим!»

Подготовили Елена МАЛООК и Ирина ЛОМОВА Фото из семейного альбома КУЗНЕЦОВЫХ

СОЦИАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

Нова пенсійна реформа: як зростуть виплати з квітня

Новація стосується не всіх, а лише тих, хто продовжив працювати після виходу на відпочинок.

З квітня в Україні стартує автоматичний перерахунок страхового стажу для тих, хто працює після досягнення пенсійного віку. Для таких людей автоматично мають зрости виплати.

«Має бути вперше проведений автоматизований перерахунок для тих людей, які продовжували працювати та набули страховий стаж», — наголосила на прес-конференції заступник голови правління Пенсійного фонду України Ірина Ковпашко. — Досі пенсіонери, які продовжують офіційно працювати, мали б прийти у фонд і написати заяву на перерахунок. Тепер концепція буде інакшою. Пенсія — це не подарунок за те, що ви дожили до неї, а те, що ви заробляли офіційно і сплачуючи страхові внески. По суті, вона складається з двох компонентів. Перший — це стаж. У нашій формулі це відсоток, який дорівнює відпрацьованим рокам».

Журналісти розрахували все на прикладі: якщо вийшли на пенсію зі страховим стажем 40 років, то ця цифра 0,4. Другий компонент — це зарплата. Вони взяли середню по Україні — 3764 гривні 40 копійок. І помножили на індивідуальний коефіцієнт, котрий залежить від сплачених страхових внесків й рівня зарплати. Крім того, щоб заохотити працювати якомога довше, новація вводить поняття понаднормового стажу — по 1% прожиткового мінімуму за кожен перепрацьований рік.

Рідні Героїв Небесної Сотні зможуть вийти на пенсію раніше

Верховна Рада ухвалила рішення, згідно з яким члени родин українців, які загинули під час Революції Гідності, зможуть вийти на пенсію раніше.

Право вийти на пенсію на 10 років раніше матимуть рідні Героїв Небесної Сотні: дружини і чоловіки, які не одружилися вдруге; діти, які стали інвалідами до досягнення повноліття; а також батьки. Жінки зможуть вийти на пенсію в 50 років, якщо мають 20 років страхового стажу, чоловіки — у 55 за наявності 25 років страхового стажу.

ГРОШОВА ДОПОМОГА

Ветеранам та інвалідам Другої світової

Кабінет Міністрів України затвердив розмір разової грошової допомоги у 2018 році ветеранам Другої світової війни, інвалідам війни та жертвам нацистських переслідувань.

У травні ц. р. має бути виплачено: інвалідам війни I групи — 3685 грн, II групи — 3265 грн, III групи — 2845 грн, учасникам бойових дій — 1265 грн, жертвам нацистських переслідувань — 630 грн, в'язням концтаборів — 525 грн, особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, — 3685 грн.

2018-й — РІК ВЕТЕРАНА

Дети войны. Они и сегодня творят добро!

(Окончание.

Начало на 1-й стр.)

Участница трудового фронта кавалера ордена «Знак почета» **АВДЕЕВА Любовь Алексеевна:**

— Родилась я в 1933 году в многодетной семье (6 детей) в селе Запорожье Запорожской области. Наше село небольшое, в 1941 году было 42 двора, школа, сельский совет, клуб. Детей всех возрастов от года до 14 лет было 165. О начале войны я узнала, когда жители села собрались в 12 часов дня возле сельского совета и слушали по громкоговорящему выступление В.М. Молотова. Я запомнила на всю жизнь его слова, которые он сказал в конце выступления: «Наше дело правое. Враг будет разбит. Победа будет за нами». С конца октября 1941 года по 26 октября 1943 года были тяжелые годы оккупации. Мы, подростки, рано стали взрослыми. После войны я училась в РУ №8 в г. Запорожье и после его окончания была направлена в г. Днепропетровск в «Хозяйство Аношкина», так в то время назывался ПХЗ, в ЦЗЛ — лаборантом.

Любовь Алексеевна проработала на предприятии 46 лет, прошла трудовую путь от лаборанта третьего разряда до старшего лаборанта исследовательской группы, без отрыва от производства в 1967 году закончила Днепропетровский химико-технологический техникум. 20 лет была членом заводского комитета профсоюза, заместителем председателя культурно-массовой комиссии. Четыре созыва была депутатом районного совета — председателем культурно-массовой комиссии. Она вдо-

ва, имеет двоих взрослых детей и четырех внуков.

С 1986 года, когда ушла на заслуженный отдых, стала активно заниматься общественной деятельностью: председатель женсовета по месту жительства, член совета ветеранов первичной организации предприятия. В 2011 году ее избирают членом президиума районной организации ветеранов, а с 2015 года — председателем волонтерского центра «Пенсионер». За ней закреплены пять одиноких ветеранов: Доценко Е.П., Грохольская Л.И., Денисенко Л.И., Соколова Л.И., Корж А.И. Их она посещает практически каждый день — кому лекарства принести, кому продукты, а кого-то просто выслушать надо. Любовь Алексеевна кроме ордена «Знак почета» имеет медаль «Ветеран Украины», 5 юбилейных медалей. Ей в этом году исполнится 85 лет. Совет ветеранов первичной организации, районный совет, городской совет ветеранов направили ходатайство о награждении Любови Алексеевны нагрудным Знаком городского головы — «За заслуги перед містом». Она частый гость в средних школах района, проводит уроки мужества, умеет своим рассказом заинтересовать детей любого возраста.

Дитя войны, ветеран труда, председатель постоянной медико-социально-бытовой комиссии в первичной организации ветеранов, член президиума районного совета ветеранов МАКАРЕНКО Роза Карловна:

— Родилась я в 1933 году в многодетной семье (3 детей) в селе Н. Галка Волгоградской области. Сколько себя помню, моя

семья часто переезжала с одного места в другое, это было связано с работой отца. О начале войны я узнала, когда мы жили в пос. Шашково Ярославской области. Отец и старший брат работали тогда в «Трудовой армии», в семье их практически не видели. В центре поселка висел большой плакат «Все для фронта, все для Победы», вечером собирались и слушали вести с фронта. К концу 1943 года пришли первые эшелоны с детьми из Ленинграда и ранеными. В домах жили по три-четыре семьи. Мы, дети, работали и учились. В 1949 году семья переехала в г. Абакан Красноярского края и закончила ТУ №5 по специальности токарь. Без отрыва от производства поступила и закончила Новосибирский электротехнический институт. Я инженер-механик. В 1969 году мужа переводят в г. Днепропетровск на предприятие ПХЗ. В 1971 году я поступаю на работу в цех №13 токарем 8-го разряда. Прошла трудовой путь от токаря до технолога цеха.

Сейчас Роза Карловна вдова, имеет взрослую дочь и четверо внуков. За время работы награждена грамотами и ценными подарками. С 2003 года Роза Карловна находится на заслуженном отдыхе. Начала активно заниматься общественной работой, в первичной организации ее избирают председателем постоянной медико-социально-бытовой комиссии. Цельный год поблагодарила ее комиссии, чтобы собрать всех одиноких ветеранов, у которых нет никого и которых обслуживают социальные службы города. Только она знает все их беды и кому какая помощь нужна. За ней закреплены 6 одиноких ветера-

Совет ветеранов Приднепровского химического завода

нов: Кравченко Л.Ф., Сутула П.Г., Матына Н.З., Кравец В.В., Козырева В.Г., Крипак В.Н. Первичная ветеранская организация, районный совет ветеранов и городской совет ветеранов оформили ходатайство о награждении Макаренко Розы Карловны «Почетной грамотой».

Эти разные по характеру женщины едины в одном — как помочь в это непростое в стране время своим коллегам-ветеранам выжить, выстоять и не потерять себя как личность. В 2017 году Авдеева Л.А. и Макаренко Р.К. собрали и оформили документы на получение денежной помощи от городского головы и депутатов городского совета 26 человекам, это, в основном, «немобильные» онкобольные ветераны разных категорий. А документы собрать не очень просто, нужны справки о составе семьи, от врача, о размере пенсии, ксерокопии всех документов. Когда стартовала прави-

тельная программа «Доступные лекарства», благодаря которой больные могут бесплатно или с незначительной доплатой получить медикаменты от сердечно-сосудистых заболеваний, сахарного диабета второго типа и бронхиальной астмы, Любовь Алексеевна и Роза Карловна одними из первых включились в работу, оформили рецепты в участкового врача и получили для 55 больных медикаменты. Они продолжают эту работу и сейчас. Участвовали в акции «Доброго ранку, ветеране». Всех добрых дел, что они делают, не перечислить, и разве обо всех расскажешь? Роза Карловна всегда помнит слова, которые говорила Мать Тереза: «Добро, которое вы сделали сегодня, люди забудут на завтра. Все равно творите добро...»

Т. ОЛЕКСЕНКО, председатель первичной организации ветеранов «Полихимпром» ПХЗ

ДОБРОЧИННИСТЬ СПІЛЧАН

Від світла Великодня світліше у душах

Стало традицією для працівників Хмельницької АЕС у пасхальні дні навідуватися до людей, обділених долею та сімейним теплом. Серед підшефних, якими опікуються атомники, Старокривинський будинок-інтернат для громадян похилого віку та інвалідів і Берездівська спеціальна загальноосвітня школа-інтернат.

Організацією поїздки, збором подарунків та необхідних речей котрий рік поспіль займається комісія по роботі з дітьми і шефській роботі профспілкового комітету Хмельницької АЕС. Голова комісії Рузіна Труфанова каже, що працівники ХАЕС завжди охоче відгукуються на подібні акції, не стоять осторонь і пенсіонери атомної станції. Цьогоріч, до прикладу, було зібрано майже 6,5 тисячі гривень, на які представники профкому закупили солодощі, фрукти, соки, воду, засоби індивідуального користування та вжитку. Працівники ідеальні енергопідприємства напекли запашних пасочок та пофарбували крашанки, — як же у гості без великодніх символів?.. Окремо було зібрано іграшки, одяг для дітей та літніх людей. До нинішньої акції долучився і Нетішинський козацький полк, який також опікується вищезгаданими закладами. Його юні вихованці — джури — разом із представниками комісії Рітою Грицаєнко, Юлією Малько, Іриною Милутиною на чолі з Рузіною Труфановою взяли участь у поїздки.

Ми часто не помічаємо, як звичайна посмішка, хвилина уваги і добре слово можуть відіграти відчай з серця, адже маємо рідних і близьких людей, які поруч. І як гостро ця нестача відчувається в таких місцях, про які ми стараємося не думати і, не доведи Господи, потрапити. А вони мусять нести свій хрест: нездолені старенькі та діти, і люди, які щодня допомагають їм жити, втішають, доглядають, навчають.

Олена Сичевська, директор Старокривинського будинку-інтернату для громадян похилого віку, розповідає, що нині у закладі перебуває 28 немічних людей. Переважна більшість — одиноки старенькі, проте є також інваліди з дитинства, за якими немає кому доглядати. Взагалі, заклад розрахований на 30 осіб, і майже завжди заповнений. Його мешканці ставляться до гостей із ХАЕС як до рідних, адже нетішинці уже багато років кілька разів на рік навідується до Кривина. Проте нікому не під силу виконати найпоетаємніше бажання кожної бабусі чи дідуса: повернути родину. І нехай хустинка, подарована небайдужою людиною не вирішить

проблем старенької бабусі, проте впустить промінчик сонця в душу і прогріє її. Ми у змозі бути такими промінцями, і навіть поїздками з добрим словом та подарунком можемо скрашувати їх життя.

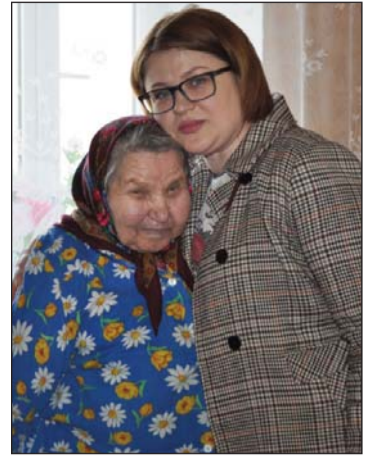
Берездівська спеціальна загальноосвітня школа-інтернат — це один заклад, який уже десятки років перебуває під шефською опікою атомників. Традиційно представники комісії по роботі з дітьми відвідують цей заклад на новорічно-різдвяні свята, Великдень, останній дзвоник та випуск у школі. Щороку нетішинці дарують випускникам валізи (у прямому значенні цього слова) у доросле самостійне життя. За словами директора школи Галини Беренди, випускники потім опановують професії кухарів, швачок, перукарів, столярів і навіть складнішу — газозварювальників у професійно-технічних закладах Славути, Нетішина, Грицева.

— Кожного тижня хтось навідується до дітей, на спонсорів нам щастить, — каже Галина Володимирівна. — Окрім Хмельницької АЕС сюди приїздять і представники християнської місії «Братерство без кордонів» з Рівненщини, і з продюсерського центру Слави Фролової м. Київ. Проте найближчі наші сусіди — це нетішинці, ми з будь-якою проблемою можемо звернутися до них. Допомагають усім, що нам потрібно.

Цьогоріч Берездівську школу-інтернат на Великодні свята провідав ще один підрозділ Хмельницької АЕС — загін воєнізованої відомчої охорони. За словами голови цехкому Олександра Чумака, колектив уперше своїми силами організував збір коштів і речей для дітей. На суму у 3,5 тисячі гривень закупили канцелярські товари (альбоми, олівці), мийні засоби, серветки, солодощі, фрукти.

— Ми радіємо, що наша ініціатива знайшла всебічну підтримку серед колег: лише одягу та взуття ми зібрали близько 800 кг. Приємно для себе констатувати, що милосердя — все ж таки не порожній звук. Тішуся, що можемо покращити побут підшефних дітей, адже знаю, що деяким із них у школі живеться набагато краще, ніж в стінах власної домівки. Тут прекрасні вчителі, які багатьом насправді замінили родину, — ділиться враженнями Олександр Чумак. — Хочу подякувати своїм однодумцям Оксані Хотюк, Олександрі Гармель, Світлані Левик, Тетяні Ковальовій та усім небайдужим колегам за участь у цій акції. Сподіваємося, що це стане нашою доброю традицією.

Тетяна СТЕПАНЮК

ТУРНИР ПАМ'ЯТІ ПРОФСПІЛКОВОГО ЛІДЕРА

Он был заядлым футболистом

В конце апреля во Дворце спорта ГП «ВостГОК» был проведен уже одиннадцатый по счету турнир памяти П.И. Рощенко. Традиционный парад команд-участниц. Спортсменов приветствовали председатель профсоюзного комитета Б.Н. Филиппов и начальник службы по работе с персоналом предприятия А.В. Захаров. Теплые слова благодарности дочерей и первый символический удар по мячу, который сделал самый юный из семейства Рощенко — внучек Володя.

По установившейся традиции для участия в турнире ежегодно приглашается по четыре коллектива. В этот раз это были команды ГМЗ, РМЗ, управления комбината и ЖИК-26. Регламент турнира: два полуфинала, игра за третье место и чемпионский матч. Уже первый полуфинал ГМЗ — Управление полуфинал увлекательным и богатым на забитые мячи. За тридцать минут соперники «наколотили» друг другу десять мячей, но более удачливыми оказались гидрометаллурги — 6:4, и они становятся первыми финалистами.

Не менее интересным оказался и второй полуфинал РМЗ — ЖИК, завершившийся крупной победой ремонтников, а героем матча стал вратарь команды Александр Бакун — автор трех победных мячей, которые он провел в ворота соперника после того, как их голкипер неосмотрительно покинул свои ворота.

Традиционно в финале встретились ГМЗ — РМЗ. Исход борьбы и судьбу памятного приза решил единственный мяч, забитый гидрометаллургами в начале игры — 1:0. После двухлетне-го перерыва приз возвращается на стэнд спортивной славы ГМЗ. В матче за третье место футзалисты Управления победили команду ЖИК.

Очередной турнир памяти профсоюзного лидера завершился вручением памятного кубка, призов и коллективных фото на память.

завершился вручением памятного кубка, призов и коллективных фото на память.

ЗА ПІДТРИМКИ СОЦІАЛЬНИХ ПАРТНЕРІВ

«Юна енергетична хвиля»

V Всеукраїнський турнір із плавання «Юна енергетична хвиля» відбувся в Нетішині. У змаганнях взяли участь понад сто сорок юних плавців із міст-супутників АЕС України, м. Жовті Води, а також спортсмени із Луцька, Рівного, Кам'янця-Подільського та Шепетівки. Турнір проходив за підтримки Хмельницької АЕС та Атомпрофспілки України.

Змагалися плавці в чотирьох вікових категоріях. Найкращий результат серед господарів турніру у віковій категорії 2003–2004 років народження продемонстрував Максим Юхимець, який у стометрівці вільним стилем посів перше місце. Серед дівчат у цій віковій категорії найшвидшою була нетішинка Дар'я Карташева, яка також на дистанції сто метрів вільним стилем посіла першу сходинку.

У віковій категорії 2005–2006 років народження вихованець комплексної дитячо-

юнацької школи, якою опікується профспілка Хмельницької АЕС, Іван Половко став переможцем на стометрівці батерфляем.

Серед наймолодшої категорії перше та два других місця у різних стилях плавання посів Тимур Житовоз, якого визнано кращим спортсменом турніру.

За словами організатора турніру, тренера нетішинських плавців Анатолія Олійника, юні спортсмени із міста-супутника Хмельницької АЕС продемонстрували достойні результати і поклали до своєї скарбнички двадцять медалей різного ґатунку.

У рамках програми змагань спортсмени також відвідали інформаційний центр та побували на оглядовому майданчику Хмельницької АЕС. Під час турніру юні плавці мали нагоду продемонструвати свої спортивні досягнення та дізнатися більше про атомну енергетику.

У «Вершини» — достойні результати

На молодіжному чемпіонаті України, який проходив наприкінці квітня у Дніпрі, скелелазів клубу «Вершина» показали достойні результати. Загалом у змаганнях взяли участь понад 140 спортсменів із одинадцяти областей України. Молодь віком від 12 до 20 років змагалася у скелелазінні на швидкість та складність. Команда із міста атомників, якою опікується працівник Хмельницької АЕС Олександр Веремійчук, була представлена трьома учасниками.

Найкращий результат серед нетішинських скелелазів показала Вікторія Нікітіна серед наймолодшої категорії 2005–2006 років народження. Спортсменці лише декілька сотих секунди не вистачило до першого місця у фінальній боротьбі зі скелелазіння на швидкість. Третє місце Вікторія завоювала і в скелелазінні на складність.

До п'ятірки кращих увійшли також Ярослав Кондратюк, який посів четверту сходинку, та Катерина Педько, яка стала п'ятою у віковій категорії 2003–2004 років народження.

За підсумками цьогорічних змагань буде проведено відбір найсильніших спортсменів України для участі у Чемпіонаті Європи серед юніорів, який пройде в Австрії. Серед претендентів — і вихованка клубу «Вершина» Катерина Педько, яка за рейтингом входить до трійки найкращих у своїй віковій категорії.

З серпня 2016 року скелелазіння включено до Олімпійських видів спорту, а отже, на нетішинських спортсменів покладаємо особливі надії та сподіваємося побачити на Олімпійських іграх у Токіо 2020 року.

СПОРТИВНІ АТОМНІ ТАЛАНТИ

У працівника ВП ЮУАЕС Сергія Денисова — новий рекорд з пауерліфтингу

Працівники ВП ЮУАЕС Сергій Денисов, Олександр Мушинський і Світлана Міронова стали призерами Чемпіонату України з окремих вправ пауерліфтингу (присідання, жим лежачи та станова тяга). Змагання проходили у квітні в Ладжижині.

Під час боротьби за «золото» заступник начальника електроцеху ВП ЮУАЕС Сергій Денисов у ваговій категорії до 110 кг серед ветеранів 60–64 років і у відкритій категорії завоював три перших та одне друге місце в безекіпівальному дивізіоні. У вправі «присідання» серед усіх учасників чемпіонату він узяв 182,5 кг, що перевищує ветеранські рекорди України та Європи. У

становій тязі С. Денисов підняв вагу 192,5 кг, що на 12 кг перевищує рекорд України.

Дві золоті медалі серед спортсменів 23–40 років у екіпівальному дивізіоні у ваговій категорії до 82,5 кг завоював ще один працівник електроцеху атомної станції Олександр Мушинський. Його результати — в присіданні 210 кг і в становій тязі 215 кг — стали переможними.

Серед жінок 40–44 років у ваговій категорії до 55,5 кг володаркою чотирьох медалей, три з яких золоті, стала Світлана Міронова з хімцеху атомної станції. У присіданні та в становій тязі вона підняла однаково вагу — 62,5 кг.

ПЕРЕМОГА ОДНА НА ВСІХ

Ребята понимали — хорошая подготовка дает больше шансов остаться в живых

В автотранспортном хозяйстве ГП «ВостГок» Тарас Кицела трудится машинистом бульдозера, а на Яворовском полигоне, куда попал по мобилизации, больше года работал инструктором, обучал новобранцев военному делу.

Когда Тарасу пришла повестка явиться в военкомат, он вилить не стал: если надо, то надо — такой была его гражданская позиция. Признается, что переживал, как сложится служба, куда попадет, но больше всего волновался за родных. В голове крутилась только одна мысль: «Вернуться домой живым». В день отъезда на Пятихатском вокзалі он впервые в жизни увидел слезы на глазах отца.

Перед тем, как попасть в зону боевых действий, ребята полтора месяца находились в «учебке» на Яворовском полигоне. Вместе с командирами вновь прибывших бойцов обучали инструкторы из числа мобилизованных. Через полтора месяца их ряды пополнил и Тарас Кицела. Его подготовка и опыт оказались на высоте, поэтому молодой человек был зачислен в группу, где готовили инструкторов. Вскоре он уже передавал свои знания и опыт вновь прибывшим бойцам. «Мы учили ребят нюансам военного дела: как правильно садиться в боевую машину и работать против автоматчиков, проходили снайперскую подготовку, саперное и инженерное дело, отработывали дневные и ночные сражения, да всего и не перечислишь», — рассказывает Тарас Кицела. — Многим достаточно было только вспомнить эти навыки, а те, кто не проходил срочную службу, всему учились, как говорится «с нуля». Практически все ребята серьезно подходили к обучению, понимали, чем лучше подготовиться, тем больше шансов остаться в живых там, на востоке. У нас был очень хороший командир, ветеран АТО. Он-то точно знал, куда ребят готовят, серьезно относился к этому делу. Хлопцы потом звонили и говорили, что по сравнению с остальными их подготовка очень отличалась. Нам было приятно это слышать».

Средний возраст мужчин, которых приходилось обучать Тарасу, около сорока лет, но были пяти-, шестидесятилетние и старше. По словам Тараса Кицелы, физическая подготовка старших бойцов была на порядок выше, чем у молодежи. Так, например, по окончании утренней зарядки пятидесятилетний коллега Тараса, тоже инструктор, чувствовал себя довольно бодро, а вот двадцатилетние солдаты выдыхались уже на втором круге пробежки.

Однако самым сложным на службе Тарас называет организацию быта в полевых условиях. Морально давила неопределенность, жизнь на чемоданах. Особенно сложно было солдатам срочной службы, многие из которых впервые оказались так далеко от дома. Иногда поражала их неподготовленность к самостоятельной жизни. Приходилось учить не только стрельбе из автомата, но и тому, как пришить оторвавшуюся пуговицу... Военную науку они схватывали на лету, а вот организация быта была для них настоящим испытанием, особенно отсутствием Интернета. Инструкторы поддерживали молодежь как могли. Тарас отмечает, что сегодня уровень боевой подготовки для солдат-срочников на голову выше, чем во времена его службы в рядах Вооруженных Сил Украины. О том, что пришлось идти служить второй раз, он не жалеет, но лучше бы всего этого не было. Слишком дорогой ценой достается нам мир.

Подготовила Татьяна КОРСУНОВСКАЯ,
фото из семейного архива Тараса КИЦЕЛЫ

3 турботою про воїнів

У січні-березні трудові колективи ВП ХАЕС, а саме працівники енергоремонтного підприємства, турбінного та реакторного цехів та цеху ТАВ передали ГО «Нетішинська самооборона» на потреби військових 10 230 грн, 2600 грн, 1214 грн та 900 грн відповідно.

Ці кошти були витрачені на придбання: (кошти ЕРП) — 5 кофт флісових, 4 пар зимових берців та пари літніх берців; 3 комплектів зимової форми, 10 пар зимових рукавиць; (кошти ТЦ) — 5 пар наколінників, 4 флісових кофт; (кошти РЦ+ЦТАВ) — 3 пар літніх берців.

По допомогу — до авторемонтників ЮУАЕС

До місця дислокації 222-го окремого автомобільно-го батальйону військово-морських сил ЗСУ (в/ч А3537) 24 квітня повернувся УАЗ-3151, відремонтований на базі автоспострою (АТГ) Южно-Українського енергокомплексу. На його повне відновлення знадобилося два місяці. До життя автотехніки волонтери повертали в неробочий час та у вихідні дні.

За словами підполковника Ігоря Світенка, командира військової частини, що нині базується у Миколаєві, а до цього дислокувалась на території Автономної республіки Крим, 20-річний УАЗ давно потребував ремонту. Його «автомобільна доля» нарахувала чимало кілометрів під час супроводу вантажів, які доставляв автомобільний батальйон до місць призначення.

Командир розповів, що по допомогу до авторемонтників ЮУАЕС його підрозділ звертається вперше. Результатом роботи волонтерів військові задоволені.

Приймаючи відремонтовану техніку, підполковник

колективу Южно-Української АЕС за громадянську позицію. У цей важкий для держави час ваші працівники підтримують нас, військових. Це піднімає моральний дух особового складу».

За інформацією виконувача обов'язків майстра АТГ ВП ЮУАЕС Дениса Дешка, у відновленні чергової автотехніки для військових взяв

участь «волонтерський кістяк», до якого входять восьмеро досвідчених авторемонтників. На їх рахунок десятки одиниць автотехніки та автовузлів, повернутих у бойовий стрій. Нині — нова робота: у боксі чекають на їхні золоті руки КРАЗ та МАЗ, які теж надійшли на ремонт з військових підрозділів ЗСУ.

Світенко вручив авторемонтникам Лист подяки та передав щірі слова від своїх підлеглих: «Дуже хочеться від усього серця подякувати

Спеціальні тактичні навчання на ХАЕС

26 квітня 2018 року на Хмельницькій АЕС проходили спеціальні тактичні навчання з перевірки ефективності об'єктового плану взаємодії у разі вчинення диверсії на АЕС.

У навчаннях брали участь представники служби фізичного захисту, відомчої воєнізованої охорони, військової частини з охорони ХАЕС, а також особового складу відділів поліції та Служби безпеки України.

Умовно за сценарієм, особовий склад в/ч 3043 з охорони Хмельницької АЕС взяв участь у нейтралізації терористичної групи, яка незаконно проникла на територію промайданчика. Всі дії нацгвардійців обговорювались у активізованому внутрішньому кризовому центрі, за участю керівництва ХАЕС та спецпідрозділів. Генеральний директор Хмельницької АЕС Микола Панащенко позитивно охарактеризував дії всіх учасників навчань.

Під час заходів було продемонстровано роботу безпilotних літальних апаратів, які можуть створити проблеми для енергетичного об'єкта. «За результатами навчань ми зробимо відповідні висновки та реалізуємо низку заходів для зменшення загрози безпеці АЕС», — наголосив Микола Панащенко.

Допомагають американці

У рамках програми глобальної ядерної безпеки між військовою частиною Національної гвардії України з охорони Хмельницької АЕС та відділом зменшення загроз посольства Сполучених Штатів Америки налагоджено співпрацю щодо надання допомоги військовим частинам по охороні ядерних об'єктів у забезпеченні та навчаннях особового складу.

За цей час у рамках програми військовою частиною з охорони Хмельницької АЕС отримано 6 одиниць автомобільної та бронетанкової техніки, яка відповідає сучасним вимогам експлуатації на бойовій службі, на загальну суму понад 25 мільйонів гривень. Броньовані автомобілі КОЗАК та МАЗ, які призначені для перевезення особового складу, його захисту від куль, уламків мін і снарядів, виготовлені на українському підприємстві. Бронювання автомобілів виконане зі спеціалізованої броньованої легованої сталі виробництва Фінляндії. Також придбано засоби індивідуального бронезахисту, зв'язку, прилади виявлення, спостереження та

навігації. Особовим складом військової частини було проведено низку різноманітних навчань із залученням інших силових відомств і військових формувань, з метою перевірки готовності сил та засобів до дій за призначенням та організації взаємодії з іншими силовими структурами. Логістичне забезпечення цих заходів було здійснено американською стороною.

Окремим напрямом співпраці є закордонні навчання військовослужбовців військової частини з охорони ХАЕС у США. Протягом чотирьох років чимало з них пройшли курси підготовки та семінари в США, а саме у містах Річленд (штат Вашингтон) та Альбукерке (штат Нью-Мехіко).

Впровадження заходів програми глобальної безпеки підвищили рівень надійності охорони та оборони стратегічного об'єкта, яким є Хмельницька АЕС, бойову готовність військової частини та навченість особового складу частини Національної гвардії України.

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Жилиняська, 5-6, оф. 5, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 590-18-22
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000